

Sygn. akt II Ca 845/18

WYROK

1. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 marca 2019r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Maciej Ejsmont

po rozpoznaniu w dniu 19 marca 2019 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) **Sp. z o.o. w W.**

przeciwko **J. B.**

o zapłatę

na skutek apelacji strony powodowej

od wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku

z dnia 3 sierpnia 2018r., sygn. akt I C 986/18

oddala apelację.

Sygn. akt II Ca 845/18

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 3 sierpnia 2018 r. Sąd Rejonowy Kłodzku oddalił powództwo wytoczone przez (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. przeciwko J. B. o zapłatę 2138,26 zł.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 1 października 2007 r. została zawarta umowa o warunkach odpłatności za studia pierwszego stopnia na kierunku Pedagogika Specjalna pomiędzy (...) we W. z siedzibą we W. a J. B.. Na mocy tej umowy pozwany zobowiązał się do uiszczania comiesięcznej opłaty za studia w kwocie 433 zł przez okres 10 miesięcy w każdym roku akademickim. Prawa i obowiązki stron zostały ukształtowane przez statut uczelni, regulamin studiów, regulamin odpłatności za studia wraz z załącznikiem i akt ślubowania złożony przez pozwanego. Decyzją Dziekana z dnia 7 maja 2008 r. pozwany został skreślony z listy studentów wobec niedokonania wpisu na następny semestr lub powtarzania semestru. Na dzień 3 marca 2009 r. pozwany zalegał z płatnością za czesne na łączną kwotę 1 732 zł. Za zgodą Rektora Uczelni, należność ta została rozłożona na trzy raty - dwie pierwsze w wysokości po 500 zł z terminami płatności do 31 marca 2009 r. i 30 kwietnia 2009 r., trzecia rata w kwocie 732 zł z terminem płatności do 31 maja 2009 r. W dniu 2 kwietnia 2009 r. pozwany uiścił pierwszą ratę z tytułu zadłużenia w kwocie 500 zł. Pozostałych rat nie uregulował. Na mocy umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 5 października 2011 r. (...) Szkoła Wyższa z siedzibą we W. przeniosła na rzecz (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. wierzytelność przysługującą wobec pozwanego J. B.. Kwota zadłużenia wyniosła na dzień sporządzenia umowy 1 232 zł. Pismem dnia 17 października 2011 r. strona powodowa wezwała pozwanego do zapłaty

kwoty 1 618,40 zł (1 232 zł tytułem niespłaconej zaległości i 386,40 zł tytułem odsetek) w terminie 21 dni, informując, że niespłacenie zadłużenia w powyższym terminie będzie skutkowało skierowaniem sprawy na drogę sądową.

W oparciu o ustalony w powyższy sposób stan faktyczny Sąd Rejonowy uznał, że powództwo podlega oddaleniu. Pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczenia, który okazał się zasadny.

Kwestię przedawnienia roszczeń dochodzonych z tytułu opłat za studia rozstrzygnęła w 2014 r. nowelizacja ustawy o szkolnictwie wyższym. Ustawą z dnia 11 lipca 2014 r. (Dz.U. z 2014 r. poz. 1198) o zmianie ustawy - prawo o szkolnictwie wyższym oraz niektórych innych ustaw dodano art. 160a ust. 7, zgodnie z którym roszczenia wynikające z umowy w sprawie odpłatności za studia lub świadczenie usług edukacyjnych zawartej pomiędzy studentem a uczelnią przedawniają się z upływem trzech lat. Powyższe uregulowania weszły w życie z dniem 1 października 2014 r. Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym w uchwale z dnia 8 grudnia 2017 r. wydanej w sprawie o sygn. akt III CZP 74/17, w takim samym terminie roszczenia te przedawniały się też przed wejściem w życie art. 160a ust. 7 prawa o szkolnictwie wyższym. Tym samym, wyłączone jest stosowanie w związku z wejściem w życie art. 160a ust. 7, normy intertemporalnej wyrażonej w art. XXXV pkt 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Przepisy wprowadzające kodeks cywilny (Dz. U. z 1964 r. Nr 16 poz. 94 z późn. zm.). Roszczenia z umów zawartych przed dniem 1 października 2014 r. pomiędzy studentem a uczelnią, dotyczące odpłatności za studia ulegają trzyletniemu przedawnieniu. Strona powodowa domagała się zapłaty należności z tytułu zaległego czesnego, którego termin płatności ostatniej z rat upłynął 31 maja 2009 r. Skoro strona powodowa, jako następcą prawny pierwotnego wierzyciela, wniosła sprawę do Sądu dopiero w dniu 30 stycznia 2015 r., to należało uznać, że roszczenie dochodzone pozwem uległo przedawnieniu.

Apelację od powyższego wyroku wniosła strona powodowa. Zarzuciła naruszenie prawa materialnego, a to art. 160 a ust. 7 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym w zw. z art. 32 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym oraz niektórych innych ustaw poprzez ich zastosowanie do ustalonego w sprawie stanu faktycznego, podczas gdy stosowanie skróconego do lat trzech terminu przedawnienia roszczeń o zapłatę czesnego za studia na uczelni wyższej rozciąga zatem wyłącznie na roszczenia wynikające z tych umów w sprawie warunków odpłatności za studia lub usługi edukacyjne, o których mowa w art. 99 ust. 1 p.s.w. dotyczące uczelni publicznych, podczas gdy roszczenie związane jest z opłatami za studia na uczelni niepublicznej.

Apelantka wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie powództwa w całości.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Sąd I instancji przeprowadził w sposób prawidłowy postępowanie dowodowe, w oparciu o jego wyniki dokonał właściwego ustalenia stanu faktycznego, a następnie trafnej jego oceny prawnej. Z tej przyczyny ustalenia faktyczne Sądu I instancji i dokonana przez niego ocena prawną Sąd Okręgowy przyjmuje za własne. W związku z tym nie zachodzi potrzeba ich powtarzania. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 sierpnia 2001 r., V KKN 348/00, LEX nr 52761, Prok.i Pr. 2002/6/40).

Sąd Okręgowy stoi na stanowisku, że roszczenie strony powodowej, które stało się wymagalne w kwietniu i maju 2009 r., uległo przedawnieniu przed wytoczeniem powództwa w niniejszej sprawie, które nastąpiło 30 stycznia 2015 r. Związane to był z trzyletnim okresem tegoż przedawnienia roszczenia. Stwierdzić należy, że kwestia przedawnienia analizowanego rodzaju roszczenia było przedmiotem sporu w doktrynie i judykaturze, którego następstwem była rozbieżność stanowisk w orzecznictwie. Zagadnienie to stało się – jak wskazał Sąd Rejonowy – przedmiotem rozważań i rozstrzygnięcia w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 8 grudnia 2017 r. III CZP 74/17. Stwierdzono w niej, że artykuł 160a ust. 7 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, który wszedł w życie w dniu 1 października 2014 r., określa trzyletni termin przedawnienia roszczeń o opłatę za studia, wynikających z umów o warunkach odpłatności za studia, a art. 32 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy - Prawo o szkolnictwie wyższym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1198 ze zm.), przewiduje, usuwając występujące w tym względzie wątpliwości, że w takim samym terminie roszczenia te przedawniały się też przed wejściem w życie art. 160a ust. 7 Prawa o szkolnictwie wyższym. W

konsekwencji, wyłączone jest stosowanie w związku z wejściem w życie art. 160a ust. 7 Prawa o szkolnictwie wyższym normy intertemporalnej wyrażonej w art. XXXV pkt 2 przepisów wprowadzających kodeks cywilny.

Sąd Okręgowy nie podziela stanowiska apelanta, że stosowanie trzyletniego okresu przedawnienia ograniczone jest jedynie w odniesieniu do roszczenia o zapłatę za studia lub usługi edukacyjne świadczone przez uczelnie publiczne. Strona powodowa podnosiła, że art. 32 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym oraz niektórych innych ustaw dotyczy wyłącznie roszczeń z art. 99 ust. 1 Prawa o szkolnictwie wyższym, w tym sensie, iż przysługujących wyłącznie uczelni publicznej. Zdaniem Sądu Okręgowego brak podstaw do czynienia różnic w zakresie przedawnienia roszczeń przysługujących z tytułu zapłaty za usługi edukacyjne uczelniom publicznym i niepublicznym. Zawarte w przywołanym wyżej art. 32 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. odwołanie do art. 99 ust. 1 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym odnosi się do rodzaju usług, nie zaś podmiotu je świadczącego.

Uwzględniając całokształt powyższych okoliczności, na podstawie art. 385 k.p.c., Sąd Okręgowy orzekł jak na wstępie.